

اثر تاموکسیفن بر اووژنز در موش های صحرائی ماده نژاد ویستار

زهرا کشتمند^{۱*}، شهربانو عریان^۲، کاظم پریور^۳

چکیده

گرفت. در اولین نمونه برداری تعداد فولیکول اولیه، فولیکول ثانویه، فولیکول گراف و تعداد جسم زرد در گروه های تجربی که تاموکسیفن را دریافت کردند، در مقایسه با گروه کنترل کاهش معنی داری را نشان داد. ($P < 0.001$) در نمونه برداری دوم، فولیکول گراف و تعداد جسم زرد در مقایسه با نمونه برداری اول، افزایش یافت. همچنین تعداد زاده های ماده های گروه های تجربی کمتر از گروه کنترل بود. این یافته ها پیشنهاد می کند، احتمالاً تاموکسیفن توانایی تولید مثل را کاهش داده و تاثیر منفی بر اووژنز در موش های صحرائی ماده نژاد ویستار دارد. با قطع مصرف دارو برخی از تاثیرات منفی تاموکسیفن بر تولید مثل به تدریج از بین می رود.

کلید واژه ها: تاموکسیفن، اووژنز، موش صحرائی.

مقدمه

تاموکسیفن (با نام تجاری Nolvadex) داروی غیراستروئیدی - آنتی استروژنی است که به طور گسترده برای درمان سرطان پستان تجویز می گردد. تاموکسیفن بسته به نوع اندام هدف و دوز مصرفی، دارای فعالیت آگونیستی - آنتاگونیستی است، از این روستمعلق به گروه داروهایی است که در اصطلاح به آن ها تعدیل کنندگان انتخابی رسپتوراستروژن می گویند [۱، ۲، ۳]. از جمله تاثیرات آنتاگونیستی تاموکسیفن می توان به عملکرد آن در بافت پستان اشاره کرد. تاموکسیفن به دلیل رقابتی که با استرادیول جهت قرار گرفتن بر روی رسپتوراستروژن دارد مانع از اتصال استرادیول بر روی رسپتور شده و از سرطانی شدن بافت پستان جلوگیری می کند [۴، ۵]. در زنانی که در دوران یائسگی قرار دارند و مبتلا

مقدمه و هدف: تاموکسیفن، آنتی استروژن غیراستروئیدی است که برای درمان سرطان پستان تجویز می گردد. برخی اثرات منفی این دارو بردستگاه تولید مثلی، مشاهده گردیده است. مهمترین هدف این تحقیق، بررسی تاثیر تاموکسیفن بر اووژنز در موش های صحرائی ماده نژاد ویستار می باشد.

مواد و روش ها: سه گروه از موش های صحرائی به وزن تقریبی ۲۵۰ گرم به مدت ۳۰ روز با غلظت دارویی ۲۰۰، ۴۰۰، ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن [تجربی ۱، تجربی ۲، تجربی ۳] تاموکسیفن حل شده در حلال] اتانول ۶۰٪ و سرم فیزیولوژی] را به صورت گاوژ دریافت نمودند. گروه شام با حلال گاوژ گردید و گروه کنترل داروی حلالی را دریافت نکرد. در روز اول و سیم پس از پایان دوره دریافت دارو، برش های تخمدان پس از رنگ آمیزی با روش هماتوکسیلین - ائوزین از لحاظ بافت شناسی مورد بررسی قرار گرفت. تعداد زاده های ماده های گروه های تجربی که با نرها جفت گیری نمودند نیز تعیین گردید. نتایج مشاهده شده با روش آماری ANOVA - oneway، تست Tukey، نرم افزار SPSS و تعیین انحراف معیار با شرط معنی دار بودن $P \leq 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار

*۱- دانشجوی دکترافیزیولوژی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم

و تحقیقات تهران ccabaa@yahoo.com

۲- دکترای فیزیولوژی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۳- دکترای تکوین جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

موش های صحرائی با غلظت دارویی ۲۰۰، ۴۰۰ و ۶۰۰ میکروگرم برکیلو گرم وزن بدن به روش گاوآژ تاموکسیفن حل شده در حلال را به مدت ۳۰ روز دریافت نمودند. گروه شم تنها حلال را دریافت و گروه کنترل دارو یا حلالی را دریافت نکرد. پس از بررسی، از اتانول ۶۰٪ و سرم فیزیولوژی به عنوان حلال مناسب تاموکسیفن سیترات استفاده گردید. داروی تاموکسیفن سیترات به صورت پودر تهیه شد. هر ۱۵/۲ میکروگرم تاموکسیفن سیترات استفاده شده در این مطالعه به عنوان ماده اولیه دارو حاوی ۱۰ میکروگرم تاموکسیفن خالص است، غلظت های استفاده شده در این آزمایش ۲۰۰، ۴۰۰ و ۶۰۰ میکروگرم برکیلوگرم وزن بدن در روز است که معادل دوز کمتر، مساوی و بیش از میزان دوز مصرفی تاموکسیفن بیماران مبتلا به سرطان پستان است. برای تهیه هر کدام از غلظت های مورد نظر آزمایش (۲۰۰، ۴۰۰ و ۶۰۰ میکروگرم برکیلوگرم وزن بدن در روز) به روش زیر عمل می شود:

$$X = \frac{\text{غلظت مورد نظر از دارو برای گاوآژ } (\mu\text{g/kgbw/day}) \times \text{ماده اولیه } (\mu\text{g})}{\text{ماده خالص } (\mu\text{g})} \quad (1)$$

مقدار ماده اولیه حاوی تاموکسیفن خالص که برای تهیه این غلظت استفاده می شود = X

$$Y = \frac{X \text{ (به دست آمده از فرمول (1))} \times \text{وزن حیوان (gr)}}{1000 \text{ (gr)}} \quad (2)$$

مقدار ماده اولیه حاوی تاموکسیفن خالص که براساس وزن به موش به صورت گاوآژ خورنده می شود

به استئوپورزمی شوند مصرف تاموکسیفن پیشرفت پوکی استخوان را کاهش می دهد این عملکرد تاموکسیفن، در زنانی که در دوران یائسگی قرار دارند تاثیر آگونیستی آن را نشان داده است [۶]. بررسی ها نشان داده ، تاموکسیفن تاثیر آنتاگونیستی برسیستم عصبی و تاثیر آگونیستی بر کبد، سیستم قلبی - عروقی و همچنین هر دو تاثیر آگونیستی - آنتاگونیستی را براندام تناسلی اعمال می کند [۷]. هدف از این تحقیق، بررسی تاثیر تاموکسیفن بر اووژنزد است. در این مطالعه تعداد سلول های فولیکول اولیه، ثانویه، گراف، جسم زرد و تعداد زاده های ماده های گروه تجربی که بانرها جفت گیری کردند تعیین گردید.

مواد و روش ها

تعداد ۶۰ موش صحرائی ماده نژاد ویستار با وزن تقریبی ۲۵۰ گرم در ۵ گروه ۱۲ تایی تحت شرایط استاندارد با درجه حرارت 25 ± 1 و رطوبت 50 ± 5 و سیکل شبانه روزی ۱۲ ساعت روز - ۱۲ ساعت شب نگهداری شدند. سه گروه از

حال اگر بخواهیم غلظت مورد نظر از تاموکسیفن را به ازای هر کیلو گرم وزن بدن برای یک موش صحرائی بر حسب وزن تهیه نماییم به روش زیر عمل می کنیم:

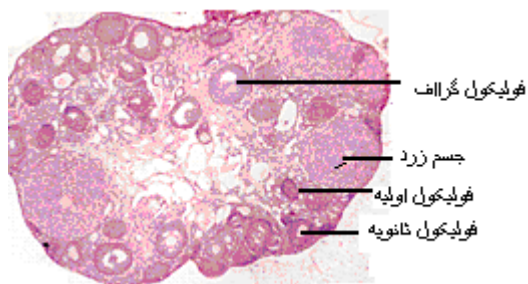
یافته ها

نتایج به دست آمده از تیمار موش های صحرائی به مدت ۳۰ روز با غلظت دارویی ۲۰۰، ۴۰۰ و ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز در اولین نمونه برداری یک روز پس از دریافت دارو با استفاده از روش آماری ANOVA- oneway، کاهش تعداد سلول های فولیکول اولیه، ثانویه و گراف و جسم زرد در گروه های تجربی را در مقایسه با گروه کنترل نشان داد. (شکل ۱) اختلاف معنی داری در گروه های دریافت کننده دارو با غلظت مختلف مشاهده شد. کمترین تعداد سلول های اووژنتیک شمارش شده در گروه تجربی ۳ که غلظت ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز تاموکسیفن را دریافت نمودند نشان داده شد ($P < 0.001$). در دومین نمونه برداری، ۳۰ روز پس از پایان مدت زمان دریافت دارو، تعداد سلول های اووژنتیک در موش های صحرائی گروه های آزمایشی شمارش شد که در مقایسه با نمونه برداری اول افزایش نسبی را نشان داد (نمودارهای ۵-۵) (جدول ۲-۱)

جهت بررسی تعداد زاده ها علاوه بر ۶۰ سرموش آزمایش حدود ۲۰ سر موش صحرائی در ۵ گروه ۴ تایی، دارو را با همان غلظت ها به مدت ۳۰ روز دریافت کردند. پس از پایان دوره دریافت دارو، در هر قفس موش ماده، موش نری که دارویی دریافت نکرده بود قرارداد بعد از جفت گیری موش نر با ماده و گذشت دوران بارداری ماده ها، تعداد زاده های ماده های گروه های آزمایش تعیین گردید. تعداد زاده ها در گروه های تجربی در مقایسه با گروه کنترل کمتر بود، کمترین تعداد در گروه تجربی ۳ نشان داده شد ($p < 0.001$) (نمودار ۷، جدول ۳).

این وزن از دارو در حلالی به حجم ۰/۴ میلی لیتر (حاوی ۰/۰۵ میلی لیتر اتانول ۶۰٪ + ۰/۳۵ میلی لیتر سرم فیزیولوژی) ریخته و به کمک همزن دارو را کاملاً در حلال حل می نمایم. این محلول، ۴۰ واحد از سرنگ انسولینی را شامل می شود. (الکل استفاده شده بسیار ناچیز بوده، دارو با کمک همزن در حلال حل می گردد. الکل بخار شده و تاثیری بر بافت مورد بررسی نخواهد داشت) دارو با غلظت های متفاوت به مدت ۳۰ روز، هر روز بعد از اندازه گیری وزن موش با روش گاوآژ به موش ها خورانده شد.

در نمونه برداری اول، تعداد ۶ سر موش صحرائی ماده نژاد ویستار به صورت تصادفی یک روز پس از دریافت دارو جدا نموده آنها را با کلروفرم بیهوش کرده، ناحیه شکم را شکافته و تخمدان را خارج کرده در فرمالین ۱۰ درصد تثبیت و برای مطالعه مورفولوژیکی، آگیری و برای قالب گیری در پارافین قرار داده، سپس برش هایی با ضخامت ۶ میکرون تهیه و با روش هماتوکسیلین- ائوزین جهت بررسی میکروسکوپی رنگ آمیزی شدند. لام های تهیه شده به وسیله میکروسکوپ نوری دو چشمی (Olympus ژاپن) مشاهده و تعداد سلول های اووژنتیک شمارش شد. نمونه برداری دوم سی روز پس از دریافت دارو در گروه های باقی مانده انجام و همانند نمونه برداری اول برش ها تهیه و تعداد سلول ها شمارش گردید. نتایج آماری با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۱ و با بهره گیری از آزمون ANOVA- oneway، تست Tukey تحلیل و هیستوگرام های مربوطه توسط نرم افزار Excel رسم شد. نتایج با شرط $P \leq 0.05$ معنی دار بود.

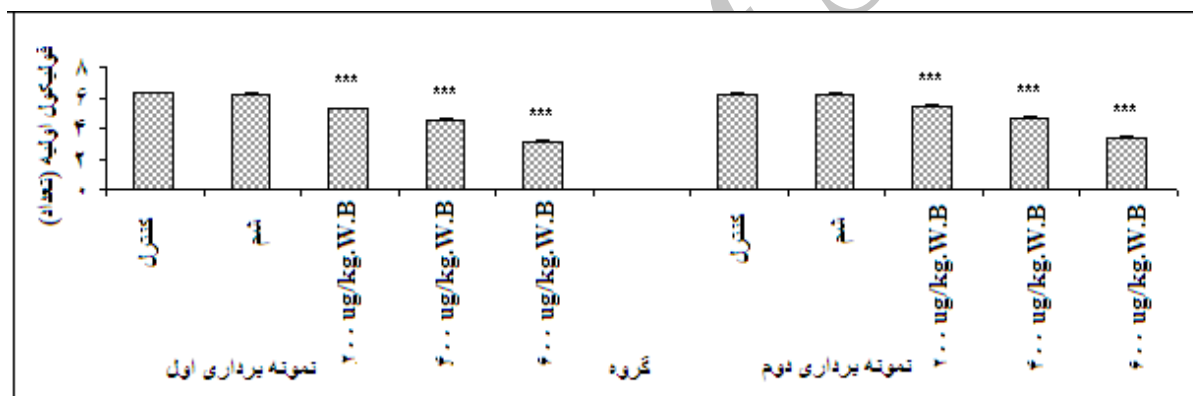

گروه کنترل

گروه تجربی ۳، غلظت دارویی ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم

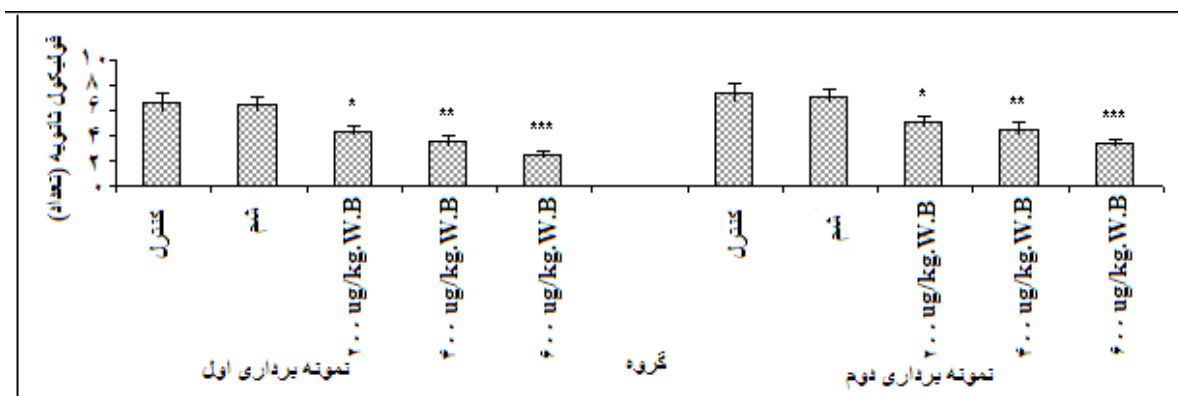
وزن بدن در روز را دریافت نمودند.

شکل ۱- مقایسه تعداد سلول های اووژنتیک در گروه های تجربی ۳ با گروه کنترل (بزرگنمایی تصاویر × ۳۰)

***: P<0.001

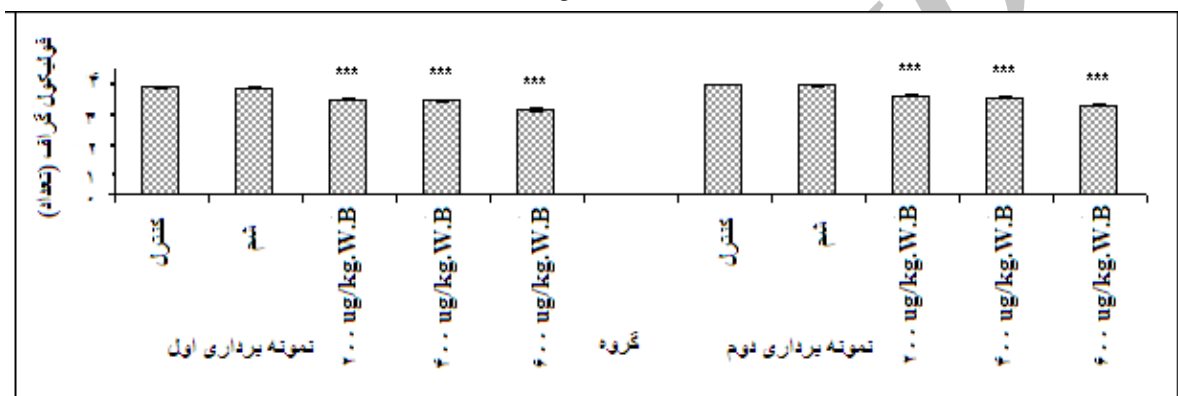
نمودار ۱- مقایسه تاثیر تاموکسیفن با غلظت های ۶۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ ug B.W بر تعداد فولیکول اولیه در نمونه برداری اول و دوم در گروه های آزمایشی.

***:P<0.001

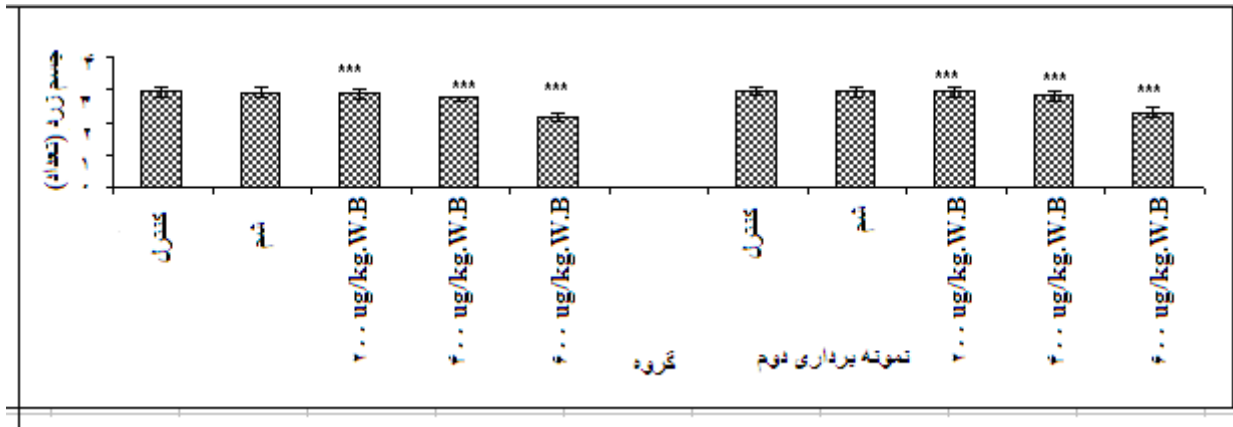
** :P<0. 01

نمودار ۲- مقایسه تاثیر تاموکسیفن با غلظت های ۶۰۰، ۴۰۰، ۲۰۰ µg/kg B.W بر تعداد فولیکول ثانویه در نمونه برداری اول و دوم در گروه های آزمایشی.

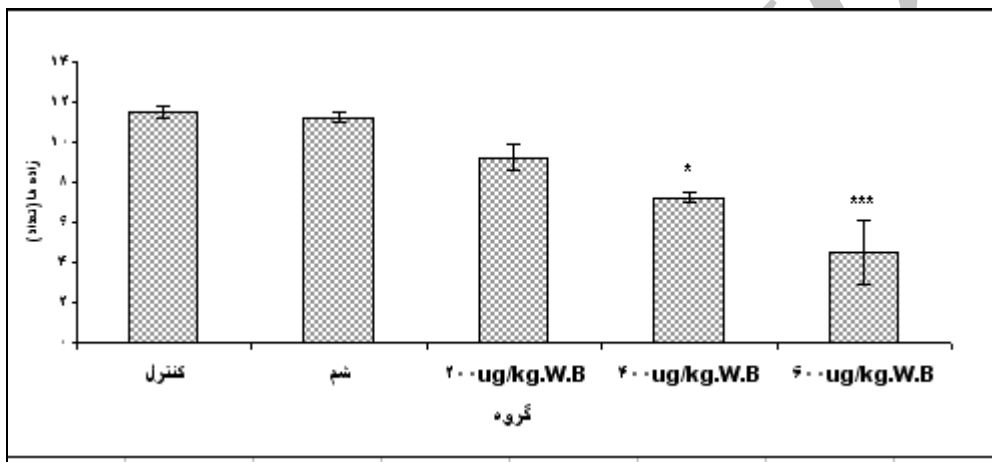
***:P<0.001

نمودار ۳- مقایسه تاثیر تاموکسیفن با غلظت های ۶۰۰، ۴۰۰، ۲۰۰ µg/kg B.W بر فولیکول گراف در نمونه برداری اول و دوم در گروه های آزمایشی.

***: P<0.001

نمودار ۴- مقایسه تاثیر تاموکسیفن با غلظت های ۶۰۰، ۴۰۰، ۲۰۰ و ۰ بربر تعداد جسم زرد در نمونه برداری اول و دوم در گروه های آزمایشی.

*: p<0.05

***: P<0.001

نمودار ۵- تاثیر تاموکسیفن با غلظت دارویی ۶۰۰، ۴۰۰، ۲۰۰ و ۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن بر تعداد زاده های گروه های آزمایشی.

جدول ۱-مقایسه میانگین تعداد فولیکول های اولیه و ثانویه در گروه های آزمایشی در نمونه برداری اول و دوم.

P-value	فولیکول ثانویه (دوم) MS±SE	P-value	فولیکول ثانویه (اول) MS±SE	P-value	فولیکول اولیه (دوم) MS±SE	P-value	تعداد فولیکول اولیه (اول) MS±SE	نمونه برداری گروه
۰/۱۰	۶/۲۰ ± ۰/۶۳	۰/۱۳	۶/۱۵ ± ۰/۷۳	۰/۹۳	۶/۲۵ ± ۰/۴۶	۰/۹۸	۵/۹ ± ۰/۵	کنترل
۰/۱۰	۶/۰۱ ± ۰/۲۶	۰/۱۳	۵/۹۳ ± ۰/۱۵	۰/۹۳	۵/۹۷ ± ۰/۲۷	۰/۹۸	۵/۶ ± ۰/۳۱	شم
*	۴/۶۰ ± ۰/۲۹	*	۴/۰۸ ± ۰/۲۹	***	۳/۱۷ ± ۰/۲۳	***	۳/۰۰ ± ۰/۴۷	تجربی ۱
**	۱/۸۹ ± ۰/۲۳	**	۱/۸۰ ± ۰/۵۵	***	۱/۷ ± ۰/۲۶	***	۱/۲۳ ± ۰/۳۲	تجربی ۲
***	۱/۸۴ ± ۰/۲۳	***	۱/۶۲ ± ۰/۳۰	***	۱/۳ ± ۰/۲۱	***	۱/۰۰ ± ۰/۲۹	تجربی ۳

جدول ۲-مقایسه میانگین تعداد فولیکول گراف و جسم زردگروه های آزمایشی در نمونه برداری اول و دوم.

P-value	جسم زرد (دوم) MS±SE	P-value	جسم زرد (اول) MS±SE	P-value	فولیکول گراف (دوم) MS±SE	P-value	فولیکول گراف (اول) MS±SE	نمونه برداری گروه
۰/۹۵	۳/۸ ± ۰/۳۳	۰/۹۹	۳/۵۰ ± ۰/۴۱	۰/۹۹	۳/۰۶ ± ۰/۱۶	۰/۹۹	۲/۷۷ ± ۰/۱۵	کنترل
۰/۰۹۵	۳/۷ ± ۰/۲۷	۰/۹۹	۳/۳۰ ± ۰/۱۳	۰/۹۹	۳/۰۰ ± ۰/۲۱	۰/۹۹	۲/۶۰ ± ۰/۹۷	شم
***	۲/۵ ± ۰/۱۶	***	۲/۳۲ ± ۰/۲۱	***	۲/۱۱ ± ۰/۱۸	***	۲/۰۰ ± ۰/۲۰	تجربی ۱
***	۲/۰۰ ± ۰/۲۱	***	۱/۵ ± ۰/۱۶	***	۱/۵۰ ± ۰/۱۶	***	۱/۲۲ ± ۰/۱۵	تجربی ۲
***	۱/۳ ± ۰/۱۶	***	۰/۸ ± ۰/۲۰	***	۱/۲۰ ± ۰/۲۰	***	۱/۰۰ ± ۰/۱۵	تجربی ۳

*: p<0.05 ، **:P<0. 01 ***:P<0.001

جدول ۳-مقایسه میانگین تعداد زاده های ماده ها در گروه های آزمایشی .

P- value	تعداد زاده MS±SE	نمونه برداری
		گروه
۰/۹۹	۱۱/۵±۰/۲۸	کنترل
۰/۹۹	۱۱/۲۵±۰/۲۵	شم
۰/۲۱	۹/۲۵±۰/۶۲	تجربی ۱
*	۷/۲۵±۰/۲۵	تجربی ۲
***	۴/۵±۱/۵۵	تجربی ۳

***: P<0.001 , *: p<0.05

بحث

بوده، رونویسی پروتئین **Bax** را افزایش داده، این پروتئین را به درون میتوکندری آزاد نموده و مرگ سلولی را به راه می اندازد [۹]. همچنین تاموکسیفن از طریق فاکتورهای رشد میانجی مانند α -TGF- β و TGF با فعالیت میتوزی استرادیول رقابت کرده و از فعالیت و عملکرد استرادیول جلوگیری می کند [۱۰]. ممانعت از اعمال وابسته به استرادیول مانند تخمک گذاری در مدل های حیوانی مختلف به وسیله تاموکسیفن نیز مشاهده شده است. توانایی تاموکسیفن برای جلوگیری از اعمال وابسته به استرادیول به علت توانایی این ترکیب در رقابت با استرادیول جهت اتصال به رسپتورهای استرادیول در بافت های متعدد است [۱۱]. تغییرات مختلف ایجاد شده در سطح گنادوتروپین (کاهش LH) به وسیله تاموکسیفن از طریق جلوگیری از فعالیت آروماتاز است. آروماتاز آنزیم است که در تبدیل آندروستندیون و تستوسترون به استرادیول نقش دارد. مصرف تاموکسیفن مانع از عملکرد این آنزیم شده که نتیجه آن محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-تخمندان از مکانیسم فیدبک

در مطالعات قبلی، بررسی تاثیر تاموکسیفن بر لایه اندومتریم در حیوانات آزمایشگاهی مختلف نشان داده شده است، اساس این تحقیق بررسی تاثیر تاموکسیفن تعداد سلول های فولیکول اولیه، ثانویه، گراف و جسم زرد بود. نتایج مطالعات قبلی پیشنهاد می کند، استرادیول به واسطه نوع رسپتوری که در سلول فعال می کند اعمالی را در میتوکندری به راه می اندازد که در نهایت موجب تحریک تقسیم سلولی و مهار آپوپتوزیس می گردد [۸]. همچنین تاموکسیفن و ۴-هیدروکسی تاموکسیفن ترکیباتی هستند که با توجه به میزان دوز مصرفی (پایین یا بالا) مسیر مرگ سلولی خاص خود را فعال می کنند. در دوزهای بالا تاموکسیفن و ۴-هیدروکسی تاموکسیفن که عمل آن ها مستقل از رسپتورهای استرادیولی است، باعث افزایش تولید اکسیژن واکنشی شده، منجر به فعال نمودن مسیر اکسیداتیو شده و با فعال کردن پروکاسپاز-۹ و به دنبال آن پروکاسپاز-۳ مسیر آپوپتوزیس را به راه می اندازد، در حالی که مسیر آپوپتوزیس در دوزهای پایین تاموکسیفن و ۴-هیدروکسی تاموکسیفن، مربوط به رقابت این ترکیبات با استرادیول جهت قرار گرفتن بر رسپتور استرادیول

مثبت ممانعت کرده و از طریق کاهش هورمون ها از تخمک گذاری جلوگیری می نماید [۱۲]. Activin یکی از پروتئین هایی است که، توسط هیپوفیز ساخته می شود. در شرایط عادی Activin پس از ساخته شدن باعث تحریک هورمون های گنادوتروپین شده که در نهایت باعث افزایش ساخته شدن استرادیول و پروژسترون از تخمدان می شود. زمانی که تاموکسیفن و یا داروهای متعلق به گروه تعدیل کنندگان انتخابی رسپتور استروژن استفاده شود پروتئین دیگر به نام Follistatin که توسط غده هیپوفیز تولید شده به پروتئین Activin متصل و مانع از فعالیت پروتئین Activin و در نهایت ساخته شدن هورمون های استرادیول و پروژسترون می گردد [۱۳، ۱۴]. با توجه به اهمیت هورمون های استرادیول و پروژسترون بر تعداد سلول های اووژنزدرد مشاهده کاهش این هورمون ها در مطالعات قبلی، نتایج به دست آمده از کاهش تعداد سلول های فولیکولی و جسم زرد در این مطالعه را تایید می کند. همچنین جلوگیری از ساخته شدن هورمون استرادیول و پروژسترون با توجه به اهمیت این هورمون ها در تخمک گذاری و باروری، خود به عنوان عاملی برای کاهش تعداد زاده های گروه های تجربی می باشد. نتایج به دست آمده از بررسی های Philip و همکاران در جوندگان نشان داده، مصرف تاموکسیفن به مقدار ۰/۴۲ گرم بر کیلوگرم به مدت دو ماه تاثیر منفی بر وزن و اندومترיום رحم و بافت تخمدان شده، اگرچه با قطع مصرف تاموکسیفن به مدت ۳،۱ و ۹ ماه سطح آسیب های ایجاد شده به تدریج کاهش می یابد. نتایج به دست آمده از نمونه برداری اول و دوم در این بررسی پس از پایان مصرف دارو، مشابه بررسی های انجام شده در جوندگان است [۱۵]. تحقیقات انجام شده در بین راسوهای ماده ای که تاموکسیفن را در غذای روزانه خود دریافت نمودند نشان می دهد که، این ماده ها دچار عفونت رحم و آتروفی تخمدان شده اند، همچنین قدرت جفت گیری

ماده ها با نرها و تعداد زاده های آن ها کاهش یافته است [۱۶]. دروزغ های ماده *Bufo viridi* که تاموکسیفن با دوز ۸ و ۵/۱ میلی گرمی را در زمان شروع دوره تولید مثل دریافت نمودند تاثیر منفی بر ساختار اویداکت و تعداد زاده های آن ها مشاهده شده است [۱۷]. مطالعات دیگر نشان داده، مصرف ۳ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز تاموکسیفن به مدت ۱۲ روز قبل از جفت گیری در میمون های *Macca radiata* تاثیر ضد بارداری را نشان داده است [۱۸]. نتایج حاصل از شمارش تعداد زاده های گروه های تجربی این تحقیق که، دارو را با غلظت های متفاوت ۲۰۰، ۶۰۰، ۴۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز دریافت نمودند با نتایج به دست آمده از مطالعات قبلی مشابه است. اختلاف معنی دارد، غلظت های ۴۰۰ و ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز مشاهده گردید.

نتیجه گیری

از نتایج به دست آمده چنین نتیجه می شود که، مصرف تاموکسیفن با غلظت دارویی ۲۰۰، ۴۰۰ و ۶۰۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن در روز در مدت زمان ۳۰ روز تاثیر منفی بر ساختار تخمدان و تعداد سلول های فولیکول اولیه، ثانویه گراف، جسم زرد و قدرت باروری در موش های صحرایی نژاد ویستار داشته است، اگرچه، با قطع مصرف دارو تاثیر منفی آن بر فاکتور های اندازه گیری شده به تدریج تا حدودی کاهش می یابد. از این رو پیشنهاد می گردد با توجه به نتایج به دست آمده پزشکان در زمان تجویز داروی تاموکسیفن به بیماران دقت داشته و میزان دوز مصرفی و مدت زمان تجویز و استفاده از دارو را مورد توجه قرار دهند.

تشکر و قدردانی

از گروه زیست شناسی و مجتمع آزمایشگاهی دانشگاه علوم و تحقیقات جهت مساعدت در انجام این پروژه تشکر و قدردانی می نمایم.

منابع

- 1-Fentiman PS,Fourquet A.(2006),Hortobagyi PN.Male breast cancer.J The lancet; 367[9510]595-604.
- 2-Lewis JS,Jordan VC.(2005).Selective estrogen receptor modulators (SERM):mechanism of anticarcinogenesis and drug resistance. J Mutant.591(1-2)247-263.
- 3.Smith L,O'Mally BW.(2004).Coregulator function;Aky to understanding tissue specificity of selective estrogen receptor modulators. J Endocrine Review .265(1): 45-71.
- 4.Jensen EV,Jordan VC.[2003]. The estrogen receptor. J Clinical Cancer Research. 9:1980-1989.
- 5- McNeilly AS, Crawford JL, Taragnat C, Nicol L, McNeilly JR.(2003). The differential secretion of FSH and LH: regulation through genes, feedback and packaging. J Reproduce Suppl. 61: 463-476.
- 6-Michae IH,Harkonen PL,Kangas.L.(2007).Differential effects of selective estrogen receptor modulators tamoxifen, oesemifene and raloxifen on human oosteoclasts in vitro.J pharmacology.57:215-224.
- 7-Turgeon JL,Carr MC,Maki PM,Mendelsohn ME,Wise PM.(2006).Complex actions of sex steroids in adipose tissue,the cardiovascular system,and brain: insights from basic science and clinical studies.J Endocrine Review. 27:575-605.
- 8-Chen JQ,Yager JD.(2005).Regulation of mitochondrial respiratory chain structure and function by estrogens /estrogen receptors and potential physiological patho physiological implication.J Molecellular cell Research.1746:1-17.
- 9- Yigael D, Beyth Y.(2007).Ultrasonographic evaluation of the endometrium and correlation with endometrial sampling in postmenopausal patients treated with tamoxifen.J Ultrasound Medicine .12: 275-280.
- 10 -Butta A ,Maclennan K ,Flanders KC.(1992).Induction of transing tamoxifen growth factor $\beta 1$ in human breast cancer in vitro following tamoxifen treatment.J Cancer.52:4261-4264.
- 11-Philip C,Richard EE,Barbara M,Nolan E,Martin A,Lewis L.(1998).Tamoxifen associated uterine pathology in rodents: relevance to Women .J Carcinogenesis 1577-1582.
- 12-Mitwally MFM,Casper RF.(2004).Aromatase inhibition decreases FSH dose needed during controlled ovarian hyper stimulation: a controlled prospective trial. Soc Gynecology Invest; ,11(6) :406-415.
- 13-Baratta M, West LA, Turzillo AM, Nett TM.(2001).Activin modulates differential effects of estradiol on synthesis and secretion of follicle-stimulating hormone in ovine pituitary cells. J Biological Reproduce .64:714-719.
- 14-DePaolo LV. (1997).Inhibins,activins, and follistatins:the saga continues.Proc Soc Exp J Biological Medicine. 214: 328-339.
- 15-Obrero MY,Shapiro DJ.(2002) .Estrogen receptor- dependent and estrogen receptor – in dependent pathway for tamoxifen and 4-hydroxitamoxifen –induced programmed cell death.J Biological. 277;45695-45703.
- 16-Shouqi L, Ce'line M, Antigone S, Sylvain G1, Yves ME, Alain B, Claude L, Fernand L.(1997).Comparative effects of 28-day treatment with the new anti-estrogen em-800 and tamoxifen on estrogen-sensitive parameters in intact mice Int. J. Cancer;73: 381-391.
- 17-Yang HH,Aluerich RJ,Helferich W,Yamini B,Chou KC,Miller ER,Bursian SJ.(1995).Effect of zearalenone and or tamoxifen on Bofu and Mink reproduction.J Apple Toxicol.15(3):223-232.
- 18-Ravindranath,NRMoudgal.(1995).Antifertility effect of tamoxifen as teased in the female bonnet monkey(Macaca radiata).J Biosci.167-170.